

най-близката до насъ чуждосвѣтна звѣзда е месѣчината, и тие ни са чинатъ по-голѣми отъ другите за това, защото ние ги видиме по-добре отъ другите.

— А отъ що е направена тая наша месѣчина, когато тя е темна? А отъ що е направено слънцето, когато то свѣти само отъ себѣ си: отъ огънь ли, отъ злато ли, отъ що? ще да попитате вие.

И азъ распитвахъ моятъ господаринъ за това вѣщо, и той ми каза така: „Не е то направено нито отъ огънь, нито отъ злато. Ако да би било направено отъ огънь, то одавна би изгорѣло, или (ако) би са умалило, когато то гори и день и нощъ. А ако би било направено отъ злато, то не би могло ни да свѣти, ни да грѣе, както то свѣти и грѣе сега. Съ една дума, човѣците и до днесъ още не знаятъ отъ какво и отъ що е то направено и защо неговиятъ свѣтъ е до толкова силенъ. Не е познато така също отъ какво са направени нито месѣчината, нито планетите. Знаятъ само, че у едни отъ тѣхъ вѣществото (материята) е по-рѣдко и по-легко на тѣглене, нежели вѣществото на нашата планета-земя; а у други това вѣщество е по-ягко и по-тѣшко отъ земното.“ + „А отъ какво бива дѣто нашата месѣчина става ту по-голѣма, ту по-малка; ту става новолуние, ту пълнолуние?“ попитахъ азъ. — „И това става пакъ отъ туй, че тя сама по себѣ си е темна, и отъ туй, че тя ходи около нашата земя.“ — „И това бива наистина? Истина ли тя ходи или нашите очи ни лѣжатъ така също, както ни лѣжатъ и за слънцето?“ попитахъ азъ. — 2/ Не,